

РЕШЕНИЕ

№ 2019

гр. София, 12.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 12.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **10776** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във връзка с чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] против решение № 9700-0475/18.08.2011г. на началника на митница Столична, потвърдено с решение № 759 от 31.10.2011г. на директора на Агенция Митници, с което се отказва възстановяването на акциз в размер на 379.35 лева на жалбоподателя за стоки, облепени с бракувани бандероли съгласно протокол № К47-0042/31.03.2011г.

Жалбоподателят твърди, че отказът за възстановяване на акциз е незаконосъобразен, издаден в нарушение на чл. 27, ал.1 от ЗАДС. В тази връзка излага доводи, че процедурата по възстановяване на акциз е регламентирана в чл. 27, ал.2 и ал. 3 от ЗАДС. С промяната в закона от 20.07.2010г. и отмяната на чл. 27, ал. 9 – 11 от ЗАДС правото на възстановяване не се погасява. Отменените норми са специални по отношение на чл. 27, ал.1 от ЗАДС и имат само процедурен характер, като регламентират специфични срокове, в които следва да се подаде искането за възстановяване на акциз, да се състави протокол и да се възстанови акциза. Принципът въведен с промените на ЗАДС от 20.07.2010г. е, че акциз не се възстановява за стоките, облепени с акцизен бандерол и освободени за потребление. В случая се касае до бандероли, получили дефект в процеса на производство на тютюневи изделия, като в тези бандероли не са облепени акцизни стоки, които да са освобождавани за потребление. Иска отмяна на решението на началника на митница Столична, потвърдено от директора на АМ, както и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът – директор на Агенция Митници, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следната:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в предвидения от закона преклузивен срок. В тази връзка съдът съобрази, че решението на началника на митница Столична е обжалвано пред директора на Агенция Митници на 07.09.2011г. С решение № 759/31.10.2011г., валидно издадено в 45-дневния срок по чл. 27, ал. 4 от ЗАДС решаващият орган е потвърдил отказа за възстановяване на акциз. Актът на горестоящия орган е връчен на 04.11.2011г., поради което жалбата до съда от 14.11.2011г. е подадена в срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 27, ал.4 от ЗАДС и като такава е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, същата е основателна по следните съображения:

От доказателствата по делото се установява, че К. К. О. притежава лиценз № 365/07.04.2008г. за управление на данъчен склад за складиране на акцизни стоки – алкохол и алкохолни напитки.

Административното производство пред началника на митница Столична е образувано по искане вх. № К47-0042/29.04.2011г. на дружеството за възстановяване на платен акциз в размер на 379.35 лева за 99 бр. бракувани бандероли за тютюневи изделия.

В тази връзка е съставен протокол за бракуване на бандероли № К47-0042/31.03.2011г., подписан от представител на жалбоподателя и служител на митницата.

Видно от констатациите в Протокол № К47-0186/18.08.2011г. посоченият в искането акциз за възстановяване е част от внесения акциз по акцизни декларации № ВG005100/3-00032/12.06.2009г. № ВG005100/3-00037/13.07.2009г. № ВG005100/3-00049/11.09.2009г. и № ВG005800/3-00011/22.01.2010г., който е постъпил по сметка на Агенция Митници съгласно заверката на отдел Приходи в клетка В2 /контрол на плащането/.

В хода на административното производство е извършена експертиза съгласно Протокол № 2011091/15.07.2011г. Заключение на експертите е, че акцизните бандероли са истински.

За времето на изготвяне на експертизата производството по искането е спряно на основание чл. 34, ал. 3 от ДОПК и след това възобновено със Заповед № 640/15.08.2011г. на началника на митница Столична.

При тези фактически данни е издадено атакуваното решение № 9700-0475/18.08.2011г., с което е отказано възстановяване на акциза, поради настъпилите промени в акцизното законодателство със ЗИДЗАДС /ДВ бр. 55/2010г. в сила от 20.07.2010г./ Според изложените мотиви съгласно § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС за предадените до влизането в сила на този закон бандероли по чл. 27, ал. 6, ал. 7 и ал. 8 в компетентното митническо учреждение акцизът се прихваща и възстановява при условията на и по реда на чл. 27, ал. 9 -11 от същия закон. Поради това, че дружеството е получило бандеролите през 2009г. и ги е върнало за бракуване на 14.01.2011г., след изменението на закона от 20.07.2010г. административният орган е приел, че за тях не възниква право на възстановяване на акциз и че не е налице хипотезата на § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС.

Решението е обжалвано по административен ред и е потвърдено с решение № 759/31.10.2011г. на директора на Агенция Митници.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 27, ал.4, изр. ЗАДС е решението на директора на Агенция Митници № 759/31.10.2011г., с което се потвърждава решението на началника на митница Столична за отказ да се възстанови акциз по искането на [фирма]. От изложеното в обстоятелствената част на жалбата съдът приема, че жалбоподателят оспорва този административен акт, въпреки непрецизно формулираното искане.

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган, който съгласно цитираната норма е овластеният от закона орган да се произнесе по жалба срещу актове по чл. 27, ал. 3 от ЗАДС. От представената по делото Заповед № 0-1586/05.08.2011г. на директора на Агенция Митници се установява, че решението на началника на митница Столична е издадено при условията на заместване.

Оспореното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и е мотивирано като са посочени конкретни фактически и правни основания за издадения отказ. При служебно извършената от съда не се констатираха нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя. Възраженията в жалбата за нарушение на изискванията на чл. 35 от АПК в хода на административното производство не намират опора в представените по делото писмени доказателства. Административният орган е изяснил всички факти и обстоятелствата по спора, но изводите му за липса на основания за възстановяване на акциз са в противоречие с материалния закон и в несъответствие с неговата цел. Аргументите за това са следните:

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗАДС недължимо платен или подлежащ на възстановяване акциз се възстановява или приема за погасяване на изискуеми публични задължения на лицето, събирани от Агенция "Митници", въз основа на писмено искане или по инициатива на митническите органи. Редът и условията за упражняване на това право са регламентирани в правилника за прилагане на закона.

По силата на чл. 27, ал. 7 от ЗАДС бандеролите, получили дефекти в процеса на производство на тютюневи изделия и бутилирани алкохолни напитки, се бракуват с двустранно подписан протокол между лицата по [чл. 64](#) и компетентната митница и се предават на нея по ред и начин, определени с правилника за прилагане на закона.

В конкретния случай страните в процеса не спорят по фактите и по изпълнението на процедурата, предвидена в правилника от страна на жалбоподателя. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че К. К. О. е изпълнил изискванията на чл. 64 и чл.66а от ППЗАДС – бандеролите са върнати на митническите органи, като са описани в протокол, съставен в образаца съгласно приложение № 12а от същия закон. Изрично в мотивите на атакуваното решение се посочва, че акцизът за така върнатите бандероли е начислен, платен и постъпил по сметка на компетентното митническо учреждение. Това обстоятелство се потвърждава от констатациите на протокол № К47-0186/18.08.2011г. и приложените по делото платежни документи и акцизни декларации.

Спорът по делото е правен и касае отговор на въпроса с отмяната на чл. 27, ал. 9-11 от ЗАДС /в сила от 20.07.2010г./ и при действието на § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС, налице ли са основания за възстановяване на платения от жалбоподателя акциз в случаите на бракувани бандероли, акцизът за които е платен.

Митническите органи са приели, че след като бандеролите за закупени през 2009г. и искането на дружеството е подадено на 14.01.2011г., то на основание §39 от ПЗР на ЗИДЗАДС не са налице предвидените от закона предпоставки за възстановяване на

акциза.

Този извод на административните органи е в противоречие с материалния закон. Нормата на чл. 27, ал.1 от ЗАДС урежда хипотезите, при които възниква субективното право на възстановяване на платен акциз – когато данъкът е недължимо платен или е подлежащ на възстановяване при условията, предвидени в чл. 22-24 от ЗАДС. В разглеждания случай се касае до искане за възстановяване на акциз на отпаднало основание – поради бракуване на бандероли. Платеният за такива бандероли акциз се явява недължимо платен по смисъла на чл. 27, ал.1 от ЗАДС и на това общо основание подлежи на възстановяване или прихващане по реда и при условията предвидени в закона и правилника за приложението му. Ето защо отмяната на чл. 27, ал.9-11 от ЗАДС, които норми уреждат реда за възстановяване акциза в случаите на бракувани бандероли или такива с изтекъл срок на валидност не погасява субективно право на възстановяване на платения акциз в тези случаи. В това отношение доводите на процесуалния представител на жалбоподателя се явяват основателни. Нормата на § 39 от ПЗР на ЗИДЗАДС предвижда преходен режим по отношение реда и сроковете за възстановяване на акциза в случаите, когато бандеролите са предадени преди 20.07.2010г. – след установяване тяхната автентичност, но не преклудира правото на възстановяване на недължимо платен акциз.

Основанието за възстановяване на акциза в тези случаи е по чл. 27, ал.1 от ЗАДС като недължимо платен, на отпаднало основание, тъй като стоките не са били в обръщение.

С оглед на изложеното решението на директора на АМ, с което се потвърждава отказът на началника на митница Столична да се възстанови акциз на К. карибе О. подлежи на отмяна като материално незаконосъобразно. Преписката следва да се изпрати на началника на митница Столична за ново произнасяне по искането на дружеството за възстановяване на недължимо платения акциз в размер на 379.35 лева за 99 бр. бракувани бандероли за тютюневи изделия.

При този изход на спора и направеното от жалбоподателя искане за присъждане на деловодни разноски, ответникът следва да бъде осъден да му заплати сумата от 170 лева, представляващи разноски за образуване на съдебното производство и платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК във връзка с чл 27, ал. 4 от ЗАДС, Административен съд, С. град, I АО, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 759 от 31.10.2011г. на директора на Агенция Митници, с което е потвърдено решение № 9700-0475/18.08.2011г. на началника на митница Столична за отказ за възстановяване на акциз в размер на 379.35 лева на К. К. О. за стоки, облепени с бракувани бандероли съгласно протокол № К47-0042/31.03.2011г.

ИЗПРАЩА делото като преписка на началника на митница Столична за ново произнасяне по искането на К. К. О. вх. № К47-0042/29.04.2011г за възстановяване на платен акциз в размер на 379.35 лева за 99 бр. бракувани бандероли за тютюневи изделия при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ с адрес: [населено място], ул. „Г.С. Р. № 47 да заплати на К. К. О., [населено място] представлявано от управителя О. Й. Д., с ЕИК[ЕИК], сумата от 170 лева /сто и седемдесет лева/ разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен

съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: